

ת"פ 2511/06/13 - מדינת ישראל נגד ג ר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2511-06-13 מדינת ישראל נ' ר
תיק חיצוני: 3910/12

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ
המאשימה מדינת ישראל
נגד ג ר ע"י עו"ד טלי גוטליב
הנאשם

החלטה

רקע

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות אלימות חמורות כלפי ילדיו וכלפי אשתו לשעבר (להלן: **המתלוננת**). המאשימה מבקשת להעיד נגדו את מר חיים נבון (להלן: **נבון**), עובד סוציאלי בהכשרתו, אשר טיפל במתלוננת בתקופה בה בוצעו לכאורה המעשים מושא כתב האשום. במסגרת הטיפול במתלוננת, נפגש מר נבון עם הנאשם והמאשימה מבקשת להעידו על תוכן המפגשים ועל דברים אותם שמע מן הנאשם במהלך הטיפול.

לפני בקשת הנאשם לאסור על העדתו של נבון ומולה בקשה המאשימה להסיר חסיון מעל עדותו.

עמדות הצדדים

אין מחלוקת ממשית בין הצדדים, כי תוכן המפגשים רלוונטי להוכחת האמור בכתב האישום (בכפוף להסתייגות ב"כ הנאשם ביחס למשקל העדות וקבילותה).

עיקר טענת הנאשם הוא, כי חל על העדות חסיון סטטוטורי, בסעיף 50א לפקודת הראיות וסעיף 8 לחוק העובדים הסוציאליים, התשנ"ו-1996 ועל כן אין להעידו. ב"כ הנאשם לא התעלמה מכך שמדובר בחסיון יחסי ולא מוחלט, אך לשיטתה, במקרה זה לא קמה הצדקה להסירו. זאת מהטעם שהסרת החסיון תרתיע אנשים מלפנות לטיפול ותוצאה זו תגרום לנזק חברתי משמעותי.

עוד טענה ב"כ הנאשם, כי בטרם הכרעה בבקשה, על בית המשפט לשמוע ראשית את יתר הראיות שבתוק. ככל שיסבור בית המשפט כי די בראיות שהוצגו על ידי המאשימה כדי לבסס את אשמתו של הנאשם, כי אז אין להתיר את עדותו של נבון. לפיכך לשיטתה, השלב הנכון להכרעה בבקשה הוא רק לאחר שמיעת יתר העדויות.

ב"כ המאשימה טען, כי במקרה זה יש להסיר את החסיון, שכן אין החסיון חל על דברים שעלו במסגרת טיפול, אשר נוגעים לביצוע עבירות חמורות בקטינים. בטעונו התייחס לכך, כי על פי סעיף 368ד(ב) לחוק העונשין, חלה חובה על

עובד סוציאלי לדווח למשטרה או לעובד סוציאלי על חשד לביצוע עבירות בקטינים ועל כן מכללא אין החסיון קיים, שכן הוראה זו מבטלת אותו.

כטעון חלופי הוסיף ב"כ המאשימה, כי הדברים אותם מסר הנאשם לנבון היו בנוכחותה של המתלוננת ועל כן יש בכך משום ויתור על החסיון.

דין והכרעה

סעיף 50 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 קובע כי:

(א) עובד סוציאלי כהגדרתו בחוק העובדים הסוציאליים, התשנ"ו-1996, אינו חייב למסור ראיה על דבר הנוגע לאדם שנזקק לשירותו והדבר הגיע אליו תוך עיסוקו כעובד סוציאלי והוא מן הדברים שלפי טיבם נמסרים לעובד סוציאלי בדרך כלל מתוך אמון שישמרם בסוד, אלא אם כן ויתר האדם על החסיון או שבית המשפט מצא כי הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק עדיף על הענין שיש שלא לגלותה.

גם חוק העובדים הסוציאליים, התשנ"ו-1996, קובע חובת חסיון מסויגת, המכפיפה עצמה להוראת כל דין אחר המקיים חובת גילוי.

לצורך הדיון, עיינתי בעדותו של מר נבון ובחוות דעת אותה ערך במסגרת הליך אחר. מן החומר עולה, כי נבון טיפל במתלוננת ובנאשם. במהלך הטיפול שמע מר נבון לכאורה מהנאשם והמתלוננת אמירות, אשר ככל שיוכחו, נוגעות ישירות לאמור בכתב האישום - והדגיש כי הקביעה בשלב זה היא לכאורית בלבד, תוך התייחסות לתוכן הדברים בלבד, אך לא למשקלם.

העד שמע את הדברים במסגרת עבודתו כעובד סוציאלי מאדם אשר נזקק לשירותו. כמו כן מדובר בסוג הדברים הנאמרים לעובד סוציאלי מתוך אמון שישמרם בסוד. מכאן עולה, כי החסיון המקצועי מתקיים. השאלה לפני היא, האם הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק עדיף על הענין שלא לגלותה או האם ויתר הנאשם על החסיון.

כן עולה השאלה מה היחס בין הוראת סעיף 50 לפקודת הראיות לסעיף 368ד(ב) לחוק העונשין.

לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, ראיתי להתיר העדתו של נבון. אנמק:

החסיון החל על עדותו של עובד סוציאלי הוא מבין החסיונות היחסיים. אין לאדם ציפייה כי הדברים אותם הוא מוסר לעובד סוציאלי ישארו חסויים בכל תנאי. המחוקק עצמו קבע, בסעיף 368ד(ב) לחוק, כי לא זו בלבד שעובד סוציאלי רשאי לגלות אודות ביצוע עבירות אלימות כנגד קטינים, אלא שחובתו לעשות כן והפרת חובה זו מהווה עבירה פלילית. ענין זה נדון בבית המשפט המחוזי בנצרת בת"פ 388/99, מדינת ישראל נ' פלוני, ושם נפסק כי החסיון אינו חל מקום בו קמה חובת דיווח על פי סעיף 368ד(ב), ר' פסקה 14 להחלטה מיום 12.3.01.

די היה בכך כדי להכריע הבקשה לצד התרת העדות.

מעבר לכך, גם אלמלא הוראת סעיף 368ד לחוק העונשין, באיזון שבין הציפיה לפרטיות וחשאיות הטיפול ובין הצורך בגילוי האמת, בנסיבותיו של תיק זה גובר האינטרס של גילוי האמת:

הנאשם היה בטיפול אצל מר נבון יחד עם המתלוננת, אשר יזמה את הטיפול. הפגישות לגביון מבקשת המאשימה להעיד את מר נבון היו בנוכחות הנאשם והמתלוננת יחדיו. גם אם אין בכך ויתור מלא על החסיון, יש בכך ללמד על הסכמה של הנאשם לכרסם בו ולחשוף דבריו בפני אדם נוסף.

העבירות המיוחסות לנאשם חמורות ונמצאות לכאורה ברף הגבוה. משכך, יש לתת לצורך בגילוי האמת משקל גבוה, הגובר על זכותו של הנאשם לפרטיות או הצורך למנוע לעשות שימוש בדברים הנאמרים לעובד סוציאלי נגד המטופל.

שיקול נוסף הוא העובדה שמדבריו של נבון עולה, כי לכאורה המפגש עם הנאשם נועד לברר נכונותו לקבלת טיפול ולא היווה הליך טיפולי ממש.

לאור כל אלה מתיר עדותו של נבון.

המזכירות תזמן לישיבת ההוכחות הקבועה ליום 19.3.15 את עד תביעה מס' 8 והמאשימה תוודא התיצבותו.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ד' טבת תשע"ה, 26 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.